இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிப்பதற்காக தந்தை வந்திருக்கின்றார், தந்தையைத் தவிர எந்த தேகதாரியும் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது.

கேள்வி: தீவிர பக்தி செய்வதால் என்ன பிராப்தி கிடைக்கின்றது? எது கிடைப்பதில்லை?

பதில்: யாராவது தீவிர பக்தி செய்கின்றார்கள் எனில் காட்சி கிடைக்கின்றது. மற்றபடி சத்கதி யாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. திரும்பி யாரும் செல்ல முடியாது. தந்தையைத் தவிர யாரும் திரும்பி அழைத்துச் செல்ல முடியாது. நீங்கள் ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட இந்த நாடகத்தை அறிந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு ஆத்மாவின் யதார்த்தமான ஞானம் இருக்கின்றது. ஆத்மா தான் சொர்க்கவாசியாகவும் நரகவாசியாகவும் ஆகின்றது.

ஓம்சாந்தி. ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை ஓம்சாந்தி என்பதன் பொருளைப் புரிய வைத்திருக் கின்றார். ஓம் என்றால் அகம் அதாவது நான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. நான் ஆத்மா, எனது சரீரம் - இரண்டு பொருட்களாகும். ஓம்சாந்தி என்று ஆத்மா கூறுகின்றது, அதாவது அமைதி எனது சுயதர்மம் ஆகும். ஆத்மா வசிக்கும் இடம் சாந்திதாமம் அதாவது பரந்தாமம் ஆகும். அது நிராகார உலகமாகும். இது சாகார மனிதர்களின் உலகமாகும். மனிதர்களுக்குள் ஆத்மா இருக்கின்றது, மேலும் இந்த சரீரம் 5 தத்துவங்களினால் ஆக்கப் பட்டதாகும். ஆத்மா அழிவற்றது, அது ஒருபொழுதும் இறப்பது கிடையாது. இப்பொழுது ஆத்மாவின் தந்தை யார்? சரீரத்தின் தந்தையானவர் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியானவராக இருப்பார்கள். மற்றபடி அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தையானவர் ஒரே ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மா மட்டுமே, அவரது உண்மையான பெயர் சிவன். சிவ பரமாத்மாய நமஹ என்று முதலில் கூறிவர், பிறகு பிரம்ம தேவதாய நமஹ, விஷ்ணு தேவதாய நமஹ என்று கூறுவர். அவர்களை பகவான் என்று கூற முடியாது. அனைவரையும் விட உயர்ந்தவர் நிராகார பரமாத்மா. பிறகு சூட்சும தேவதைகள். இங்கு அனைவரும் மனிதர்கள் ஆவர். ஆத்மாவின் ரூபம் என்ன? என்ற கேள்வி இப்பொழுது எழுகின்றது. பாரதத்தில் சிவ பூஜை செய்கின்றனர். சிவகாசி சிவகாசி என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் லிங்கத்தை உருவாக்குகின்றனர். சிலர் பெரியதாகவும் சிலர் சிறியதாகவும் உருவாக்கு கின்றனர். ஆனால் ஆத்மாவின் ரூபம் எப்படியோ அப்படித்தான் பரமாத்மாவின் ரூபமும் இருக்கின்றது. பரம் ஆத்மா என்பதை ஒன்றாக்கி பரமாத்மா என்று கூறுகின்றனர். பரமாத்மாவைப் பற்றி சிலர் அவர் அகண்ட ஜோதி சொரூபமானவர் என்று கூறுகின்றனர், சிலர் பிரம்மம் என்று கூறுகின்றனர். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் எவ்வாறு பிந்துவாக இருக்கின்றீர்களோ அவ்வாறு எனது ரூபமும் பிந்துவாக இருக்கின்றது என்று தந்தை கூறுகின்றார். எப்பொழுது ருத்ர பூஜை செய்கின்றார்களோ அப்பொழுது லிங்கத்தைத் தான் உருவாக்கினர். சிவனை பெரிய லிங்கமாகவும் மற்ற சாலிகிராமங்களை சிறிய சிறியதாகவும் உருவாக்குகின்றனர். மனிதர்களிடத்தில் ஆத்மாவின் ஞானமும் யதார்த்தமாகக் கிடையாது, பரமாத்மாவின் ஞானமும் கிடையாது. ஆக அந்த மனிதர் களிடத்தில் வேறு என்ன இருக்கின்றது? அனைவரிடத்திலும் 5 விகாரங்கள் பிரவேசமாகியிருக்கின்றன. தேக அபிமானத்தில் வந்து ஒருவரையொருவர் துண்டித்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். இந்த விகாரம் துக்கம் கொடுக்கக் கூடியதாகும். யாராவது இறந்து விட்டால் துக்கம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. இதுவும் முள் போன்று குத்தி விடுகின்றது. எந்த மனிதனிடத்திலும் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் உணர்வு (Realisation) கிடையாது. முகம் மனிதனைப் போன்று இருந்தாலும் தோற்றம் விகாரியாக இருக்கின்றது. அதனால் தான் இராவண சம்பிரதாயம் (வழியினர்) என்று கூறப்படுகின்றது. நமக்கு இராம ராஜ்யம் வேண்டும் என்று அனைவரும் கூறுகின்றனர். கீதையிலும் கூட கௌரவ சம்பிரதாயம், பாண்டவ சம்பிரதாயம் மற்றும் யாதவ சம்பிரதாயம் என்ற வார்த்தை இருக்கின்றது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இராஜயோகத்தைக் கற்றுக் கொண்டிருக் கின்றீர்கள். இராஜயோகத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. அவர் சத்யுகத்தின் இளவரசராவார். அவரது மகிமை என்னவெனில், சர்வ குணங்கள் நிறைந்தவர் ...... ஒவ்வொருவரின் காரியம், மகிமை தனித் தனியானது. ஜனாதிபதியின் காரியங்கள் தனிப்பட்டது, பிரதம மந்திரியின் காரியங்களும் தனிப்பட்டதாகும். இப்பொழுது இவர் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த எல்லையற்ற தந்தை ஆவார். இவரது காரியங்களையும் கூட மனிதர்கள் தான் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர மிருகங்கள் அல்ல. மனிதர்கள் எப்பொழுது தமோ பிரதானமாக ஆகிவிடுகின்றார்களோ அப்பொழுது ஒருவரையொருவர் திட்ட ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். இது பழைய உலகம், கலியுகம், இது நரகம் என்று கூறப்படுகின்றது. விஷ உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. சத்யுகம் விகாரமற்ற உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. நமக்கு இராம ராஜ்ஜியம் வேண்டும் என்று ஆத்மா இந்த கர்மேந்திரியங்களின் மூலம் கூறுகின்றது. ஹே பதீத பாவனரே! நீங்கள் வந்து பாவனம் ஆக்குங்கள், சாந்திதாமம், சுகதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். துக்கம் சுகத்திற்கான விளையாட்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். மாயையிடத்தில் தோல்வி அடைகின்றீர்கள், மாயாவை வெல்லவும் செய்கின்றீர்கள்.

யாரை பூஜை செய்கின்றீர்களோ அவர்களது தொழிலை முற்றிலும் அறியாமல் இருக்கின்றீர்கள். இது தான் குருட்டு நம்பிக்கை! அதாவது **பொம்மை விளையாட்டு** என்று கூறப்படுகின்றது. குழந்தைகள் பொம்மைகளை உருவாக்கி விளையாடி விட்டு பிறகு உடைத்து விடுகின்றனர். சிவபரமாத்மாய நமஹ என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் பொருள் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. சிவன் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த தந்தை ஆவார். பிரம்மாவையும் கூட பிரஜாபிதா என்று கூறுகின்றோம். பிரஜா என்றாலே மனித சிருஷ்டி. சிவன் ஆத்மாக்களின் தந்தையாவார். அனைவருக்கும் இரண்டு தந்தைகள் இருக்கின்றனர். அனைத்து ஆத்மாக்களின் தந்தை சிவன், அவர் துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவர் என்று கூறப்படுகின்றார், கல்யாணகாரி என்றும் கூறுகின்றோம். தேவதைகளை சர்வ குணங்கள் நிறைந்தவர்கள்... நாம் கீழானவர்கள், பாவிகள்.... நம்மிடத்தில் எந்த குணங்களும் கிடையாது என்று தேவதைகளை புகழ் பாடுகின்றனர். முற்றிலும் கீழான புத்தியுடையவர்களாக ஆகி விட்டனர். தேவதைகள் தூய புத்தியுடையவர்களாக இருந்தனர். இங்கு அனைவரும் விகாரி, பதீதமானவர்கள், அதனால் தான் குருக்களிடம் செல்கின்றனர். சத்கதி செய்பவர் தான் குரு. வானப்பிரஸ்த நிலையில் தான் குருவிடத்தில் செல்கின்றனர். நாம் பகவானிடத்தில் செல்ல விரும்புகின்றோம் என்று கூறுகின்றனர். சத்யுகத்தில் வானப்பிரஸ்த நிலை என்று கூறுவது கிடையாது. நாம் ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்க வேண்டும் என்ற நினைவு அங்கு இருக்கும். முக்தியில் செல்வதற்காக இங்கு மனிதர்கள் குருவிடத்தில் செல்கின்றனர். ஆனால் யாரும் செல்வது கிடையாது. இந்த குருக்கள் அனைவரும் பக்தி மார்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அனைத்து சாஸ்திரங்களும் பக்தி மார்க்கத்தினுடையதாகும். இதனை தந்தை புரிய வைக்கின்றார். தந்தை ஒரே ஒருவர் தான், அவர் தான் பகவான். மனிதர்களை பகவான் என்று எவ்வாறு கூற முடியும்? இங்கு அனைவரையும் பகவான் என்று கூறிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். சாயி பாபாவும் பகவான், நாமும் பகவான், நீங்களும் பகவான். கல், முள் அனைத்திலும் பகவான் இருக்கின்றார் என்கின்றனர். ஆக கல்புத்தி ஆகிவிட்டார்கள் அல்லவா! நீங்களும் கூட முதலில் கல்புத்தி, நரகவாசிகளாக இருந்தீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சங்கமயுகிகளாக இருக்கின்றீர்கள். மகிமைகள் அனைத்தும் சங்கமயுகத்தினுடையது. புருஷோத்தம மாதம் என்று கொண்டாடுகின்றனர் அல்லவா! ஆனால் அதில் யாரும் உத்தம புருஷர்களாக ஆவது கிடையாது. நீங்கள் இப்பொழுது மனிதனிலிருந்து தேவதைகளாக, எவ்வளவு உத்தமமான புருஷர்களாக ஆகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - நான் கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் பாரதத்தை புருஷோத்தமமாக ஆக்குவதற்காக வருகின்றேன். ஆக இதுவும் கூட குழந்தைகள் புரிய வைக்கப்படுகின்றனர் -ஆத்மா எவ்வாறு பிந்துவாக இருக்கின்றதோ அதுபோன்று பரம்பிதா பரமாத்மாவும் கூட பிந்துவாக இருக்கின்றார். பிருகுட்டியின் நடுவில் நட்சத்திரத்தைப் போன்று ஜொலிக்கின்றது என்றும் கூறுகின்றனர். ஆத்மா சூட்சுமமாக இருக்கின்றது. அது புத்தியினால் உணர முடியுமே தவிர இந்த கண்களினால் பார்க்க முடியாது. தெய்வீகப் பார்வையினால் பார்க்க முடியும். யாராவது தீவிர பக்தி செய்வதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதன் மூலம் காட்சி கிடைக்கின்றது. ஆனால் அதன் மூலம் என்ன பலன் கிடைத்தது? ஒன்றுமில்லை. காட்சியினால் சத்கதி ஏற்பட முடியாது. சத்கதியின் வள்ளல், துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தையாவார். இந்த உலகமே விகாரியாகும். சாட்சாத்காரத்தின் மூலம் யாரும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வது கிடையாது. சிவனின் பக்தி செய்கின்றனர், காட்சி கிடைத்தது, பிறகு என்ன நடந்தது? தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் திரும்பி அழைத்துச் செல்ல முடியாது. இது ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாகும். ஏற்கெனவே என்ன உருவாகியிருந்ததோ அது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர், ஆனால் சிறிதும் பொருளைப் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஆத்மாவின் ஞானமும் கிடையாது. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் 84 லட்சம் பிறப்புகள் எடுக்கின்றனர் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அதில் ஒரே ஒரு மனிதப் பிறப்பானது உயர்ந்தது. ஆனால் இவ்வாறு கிடையாது. மனிதர்களின் பாகம் மிகவும் பெரியதாக இருக்கின்றது. மனிதர்கள் தான் சொர்க்கவாசிகளாக மற்றும் மனிதர்கள் தான் நரகவாசிகளாக ஆகின்றனர். பாரதம் தான் அனைத்தையும் விட உயர்ந்த கண்டமாக இருந்தது, லெட்சுமி நாராயணனனின் ராஜ்யம் இருந்தது. அங்கு மிகக் குறைந்த மனிதர்கள் இருந்தனர். ஒரே தர்மம், ஒரே வழி இருந்தது. பாரதம் முழு உலகிற்கும் எஜமானாக இருந்தது. வேறு எந்த தர்மமும் இல்லாமல் இருந்தது. இது படிப்பாகும். கற்பிப்பது யார்? பகவானின் மகாவாக்கியம் - நான் உங்களுக்கு இந்த இராஜயோகத்தின் மூலம் ராஜாவிற்கெல்லாம் ராஜாவாக ஆக்குகின்றேன். பகவான் யாருக்கு கீதை கூறினார்? கீதையினால் பிறகு என்ன ஆனது? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. கீதைக்குப் பிறகு மகாபாரதம். கீதையில் இராஜயோகம் இருக்கின்றது. பகவானின் மகாவாக்கியம் - என் ஒருவனை நினைவு செய்தால் உங்களது பாவங்கள் அழிந்து போய்விடும். மன்மனாபவ என்பதன் பொருளே இது தான் அதாவது தந்தை கூறுகின்றார் - சூரியவம்சி, பூஜைக்குரியவர்களாக இருந்த நீங்கள் பிறகு பூஜாரி சந்திரவம்சிகளாக ஆகி விட்டீர்கள். விராட ரூபத்தின் பொருளையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். விராட ரூபத்தில் பிராமணர்களைக் காண்பிக்காது மறைத்து விட்டனர். பிராமணர்கள் அதிக புகழ் பாடப்படுகின்றனர். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் குழந்தைகள் அல்லவா! தந்தை பிரம்மாவின் மூலம் தான் படைப்புகளை படைக்கின்றார். தத்தெடுக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் உயர்ந்த பிராமணர்கள். உங்களைப் படைக்கக் கூடியவர் அனைவருக்கும்

தந்தையாக இருக்கும் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவான் ஆவார். பிரம்மாவிற்கும் அவர் தந்தையாக இருக்கின்றார். முழு படைப்பிற்கும் அவர் தந்தையானவர். படைப்புகள் அனைத்தும் சகோதரர்கள். ஆஸ்தி தந்தையிடமிருந்து தான் கிடைக்குமே தவிர சகோதரர்களிடமிருந்து அல்ல. சிவஜெயந்தி என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றது. இன்றிலிருந்து 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பு பிரம்மாவின் உடலில் சிவபாபா வந்திருந்தார். தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்திருந்தார். பிராமணர்கள் தான் இராஜயோகத்தைக் கற்றிருந்தனர். நீங்கள் இப்பொழுது கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். பாரதம் முதலில் சிவாலயமாக இருந்தது. சிவபாபா முதலில் சிவாலயத்தை (சொர்க்கத்தை) படைத்தார். மேலும் பாரதவாசிகள் தான் சொர்க்கத்தை ராஜ்ஜியம் செய்தனர். இப்பொழுது எங்கு ராஜ்ஜியம் செய்கின்றனர்? இப்பொழுது பதீத உலகம், நரகமாக இருக்கின்றது. நாம் நரகவாசிகளாக இருக்கின்றோம் என்பதை யாரும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. யாராவது இறந்து விட்டால் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்று கூறுகின்றனர் எனில் தன்னை நரகவாசி என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லவா!

தந்தை கூறுகின்றார் - நான் உங்களை 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பு சொர்க்கவாசிகளாக ஆக்கியிருந்தேன். முன்பு நீங்கள் மிகுந்த செல்வந்தர்களாக இருந்தீர்கள். முழு உலகிற்கும் எஜமானர்களாக இருந்தீர்கள் எனில், அவ்வாறு ஆக்கியது கண்டிப்பாக இறைவனாகத்தான் இருக்க முடியும். பகவானின் மகாவாக்கியம் - நான் உங்களை ராஜாவிற்கெல்லாம் ராஜாவாக ஆக்குகின்றேன் எனில், கண்டிப்பாக ராஜாவும் உருவாகின்றனர் எனில் பிரஜைகளும் உருவாகின்றனர். அரைகல்பம் பகல், சொர்க்கம், அரைகல்பம் இரவு நரகம். இப்பொழுது பிரம்மா ஒருமுறை வருவார் அல்லவா! தந்தை அனைவருக்கும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார். அனைவரையும் அவர் அழைத்துச் செல்கின்றார். அங்கிருந்து பிறகு மரண உலகிற்கு மீண்டும் வரமாட்டீர்கள். கண்ணில்லாதவர் களுக்கு ஊன்று கோலாக இருப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தையாவார். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே! இந்த இராவண ராஜ்யம் அழிய வேண்டும். இது அதே மகாபாரத யுத்தமாகும். மனிதர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. பாரதவாசிகள் சுயம் பூஜைக்குரியவர்களாகவும், பூஜாரிகளாகவும் ஆகின்றனர். ஏணியில் இறங்கி இறங்கி விகார மார்க்கத்தில் செல்கின்ற பொழுது பூஜாரிகளாக ஆகி விடுகின்றனர். முதலில் நாம் அனைவரும் பூஜ்ய சூரியவம்சத்தினர்களாக இருந்தோம், பிறகு இரண்டு கலைகள் குறைந்து சந்திரவம்சத்தினர் களாக ஆனோம், பிறகு கீழே இறங்கி இறங்கி பூஜாரிகளாக ஆகிவிட்டோம். முதன் முதலில் பூஜை சிவனுக்கு மட்டுமே ஏற்படுகின்றது, அது தான் கலப்படமற்ற பூஜை என்று கூறப்படுகின்றது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார் - ஒரு நிராகார தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள், வேறு எந்த தேகதாரிகளையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. ஹே, பதீத பாவனரே வாருங்கள், வந்து எங்களை பாவனம் ஆக்குங்கள்! என்று அழைக்கின்றீர்கள் எனில், என்னைத் தவிர வேறு யாராவது வந்து எப்படி பாவனம் ஆக்க முடியும்? கலியுகத்தின் இறுதியில் என்ன நடக்கின்றது? என்பது ஏணிப்படியில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 5 தத்துவங்களுக்கும் பக்தி செய்கின்றனர். சாது, சந்நியாசிகள் பிரம்மத்திற்கான சாதனை செய்கின்றனர். சொர்க்கத்தில் இவைகள் எதுவும் இருக்காது. இந்த முழு நாடகமும் பாரதத்தில் தான் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 84 பிறவிகள் எடுப்பீர்கள். இங்கு பக்தி மார்க்கத்தின் எந்த கட்டுக் கதைகளும் கிடையாது. இது படிப்பாகும். ஒரு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்ற கல்வி இங்கு கிடைக்கின்றது. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. எந்த தேகதாரிகளையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. நமக்கு ஒரு சிவபாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று குழந்தைகளாகிய நீங்களும் கூறுகின்றீர்கள். தந்தையும் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, குடும்ப விவகாரத்தில் இருந்தாலும் தாமரை மலர் போன்று தூய்மையாக ஆகுங்கள். பதீத பாவன் என்று தந்தையாகிய என்னைத் தான் கூறுகின்றனர். பிறகு மனிதர்கள் குருக்களாக எப்படி ஆக முடியும்? சுயம் திரும்பிச் செல்ல முடியாது எனும் பொழுது மற்றவர்களை எப்படி அழைத்துச் செல்ல முடியும்? யாரும் ஜோதி ஜோதியுடன் ஐக்கியமாவதும் கிடையாது. நடிப்பு நடிக்கக் கூடிய அனைவரும் இங்கு பிறப்பு இறப்பில் இருக்கின்றனர். நீங்கள் அனைவரும் நாயகிகள், ஒரு நாயகனை நினைவு செய்கின்றீர்கள். அவர் கருணையுள்ளம் உடையவர், விடுவிக்கக் கூடியவர். இங்கு துக்கம் இருப்பதால் தான் அவரை நினைவு செய்கின்றனர். சத்யுகத்தில் யாருமே நினைவு செய்வது கிடையாது. எனது நடிப்பு சங்கமயுகத்தில் தான் என்று தந்தை கூறுகின்றார். மற்றபடி யுகத்திற்கு யுகம் என்ற வார்த்தை தவறாக எழுதி விட்டனர். இந்த கல்யாணகாரி புருஷோத்தம யுகம் பற்றி யாருக்கும் தெரியவில்லை. முதன் முதல் முக்கிய விசயம் தந்தையை அறிந்து கொள்வது. இல்லையெனில் தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தியை எப்படி அடைவர்? படைப்புகளிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைய முடியாது. தந்தை பிரம்மாவின் மூலம் தத்தெடுத்திருக்கின்றார். இவ்வளவு பிரஜைகள் எப்படி பிறந்திருப்பர்? என்பதை மனிதர்கள் அறியாமல் இருக்கின்றனர். பிரஜாபிதா அல்லவா! சரஸ்வதி தாயாக இருக்கின்றாரா? அல்லது குழந்தையா? என்பதும் கூட யாருக்கும் தெரியாது. உங்களது தாய் குப்தமாக இருக்கின்றார். சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலம் உங்களைத் தத்தெடுத்திருக்கின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் இராஜரிஷிகளாக இருக்கின்றீர்கள். ரிஷி என்ற வார்த்தை தூய்மையின் அடையாளமாகும். சந்நியாசிகள் ஹடயோகிகள், அவர்கள் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. கீதையையும் கூட யார் கூறுகின்றார்களோ அது பக்தி மார்க்கத்தினுடையது. எவ்வளவு கீதைகளை உருவாக்கி விட்டனர்! தந்தை

கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! நான் சம்ஸ்கிருதத்தில் கற்பிப்பது கிடையாது, சுலோகன் போன்ற விசயங்களும் கிடையாது. வந்து உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றேன், இந்த இராஜயோகத்தின் மூலம் நீங்கள் பாவனமாகி பாவன உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆகிவிடுகின்றீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) ஒருபொழுதும் எந்த தேகதாரியையும் நினைவு செய்யக் கூடாது. எனக்கு ஒரு சிவபாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது என்ற பாடத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

2) பாப்சமான் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகி அனைவருக்கும் வீட்டிற்கான வழிகாட்ட வேண்டும். கண்ணில்லாதவர்களுக்கு ஊன்றுகோலாக வேண்டும்.

வரதானம்: அடிமைத்தனம் என்ற பந்தனத்தை முடித்து விட்டு செய்து உண்மையான சுதந்திரத்தை அனுபவம் செய்யக் கூடிய மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகுக.

உலகிற்கு சர்வ சக்திகளையும் தானம் செய்வதற்காக சதந்திர ஆத்மாவாக ஆகுங்கள். அனைத்தையும் விட முதல் சுதந்திரம் என்னவெனில், பழைய தேகத்தின் சம்பந்தமாகும். ஏனெனில் தேகத்தின் அடிமைத்தனமானது அநேக பந்தனைங்களை விரும்பாவிட்டாலும் மாட்ட வைத்து விடுகின்றது. அடிமைத்தனம் எப்பொழுதும் கீழ் நோக்கி அழைத்துச் செல்லும். குழப்பம் மற்றும் நிராசையின் அனுபவத்தை ஏற்படுத்தும். அவர்களுக்கு எந்த உதவியும் தெளிவானதாகத் தென்படாது. கவலையின் அனுபவமும் இருக்காது, குஷியின் அனுபவமும் இருக்காது. இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இருப்பர். ஆகையால் மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகி சர்வ சம்பந்தங்களிலிருந்து முக்தி ஆகுங்கள், தனது உண்மையான சுதந்திர நாளைக் கொண்டாடுங்கள்.

சுலோகன்: பரமாத்மாவின் சந்திப்பில் அனைத்து பிராப்திகளின் மகிழ்ச்சியை அனுபவம் செய்து திருப்தி ஆத்மா ஆகுங்கள்.